

[Landbrugsministeren.]

staar til Raadighed, kan destruere saadan noget som 3 000 Dyr om Ugen. Ved Destruktion af Kreaturer fra Besætninger, som man vil rense for Tuberkulose, vil man kunne forhøje Tilskuddet til det dobbelte, til 70 Kr., og saa destruere 1 500 Dyr om Ugen, og naar Afsætningen til Eksport er steget fra 1 000 til 2 500, ja, endogsaa op til 3 000, saa kan enhver se, at med denne Forbedring i Eksportforholdene vil man med det dobbelte Tilskud lige saa godt kunne destruere det Antal Kreaturer, der bliver tilbage i Aar, som man kunde i Fjor med det halve Tilskud.

Derfor er det helt ved Siden af, naar det ærede Medlem siger, at dette Forslag ingen Betydning har for Afsætningen af Kreaturer og Kød, og navnlig er det fuldkommen meningsløst, naar det ærede Medlem samtidig med at erkende, at Studetilskud er til Gavn for hele Landbruget — altsaa det, at man giver de ganske faa Opdrættere dette Tilskud —, vil paastaa, at Destruktionen af 1 500 Kreaturer om Ugen ved et Tilskud af 70 Kr. ikke skulde gavne Afsætningen af Kød og Kreaturer i den kommende Tid. Derfor synes jeg, det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem, der talte for Det radikale Parti, sagde, at det vilde være naturligt, om man spiste, mens Maden var paa Bordet, for vi kan ikke med nogen Rimelighed forlange, at Forbrugerne og de mindre Landmænd, som kun har en ganske minimal Interesse i dette Forslag, skal være ene om at gennemføre det her i Tinget, medens man modsætter sig det fra den Side, der er interesseret i Sagen.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) anbefalede, at man skulde yde et Tilskud ogsaa til Kvierne. Det ærede Medlem maa dog vide, at jo mere man yder paa den Maade af Tilskud, des mindre bliver der til Destruktion; det bliver paa den Maade en særlig Gruppe af Landbrugere, der saaledes faar en større Fordel paa de andres Bekostning. Og helt urigtigt er det selvfølgelig, naar det ærede Medlem siger, at her tager man 2 Mill. Kr. af Landmændenes Penge og deler dem ud til de trængende Personer her i Landet. Nej, det er Forbrugernes Penge, det er Forbrugerne, der maa betale de henholdsvis 20 og 12 Kr. i Slagteafgift, og det er af disse Penge, man tager 2 Mill. Kr. og uddeler til dem, der har daarligst Raad til at købe Kød, hvilket sker baade af Hensyn til disse Mennesker og af Hensyn til Opretholdelsen af det størst mulige Kødforbrug her i Landet.

Det ærede Medlem henstillede til mig, om jeg ikke kunde gaa med til en Forlængelse af den gældende Lov for en Maaned, idet han fandt, det var for kort Tid, Landstinget havde til Behandling af denne Sag. Jeg skal hertil sige, at det kan jeg ikke. Der har været Tid nok til Gennemførelse af dette Forslag. Men to Partier, Venstre og de Konservative, har i Folketinget holdt igen, har trukket Tiden saa meget ud med Hensyn til Ændringsforslag o. s. v., at der kun levnes Landstinget denne korte Tid. Alle Partier, som i Fjor stemte for Loven, vidste dengang, at den skulde udløbe med Udgangen af Oktober Maaned 1934, vidste, at der knap vilde blive en Maaned til Behandling af Sagen i den nye Rigsdagssamling. De to Partier her i Landstinget kunde derfor sikkert ogsaa have gjort deres Indflydelse gældende under Forhandlingerne i det andet høje Ting angaaende Forslaget. Jeg kan sige paa Forhaand, at et Forslag eller en Henstilling om at forlænge den gældende Lov for en Maaned kan ikke modtages. Hvis man ønsker en Lov gennemført angaaende disse Forhold, til Fordel for Landbruget, først og fremmest de mellemstore og større Landbrug, saa maa man tage Lovforslaget, som det her foreligger. Dette er naturligvis ikke et Ultimatum i den Forstand, at jeg ikke skulde være villig til at gaa ind i en Udvalgsforhandling, hvis der fremsættes saglige Ændringsforslag, som ikke bryder Princippet, men de principielle Ting i Forslaget maa ubetinget fastholdes, hvis det overhovedet skal lykkes at gennemføre et Forslag i denne Retning.

Det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) anbefalede, at man tog nogle Penge af denne Kødfond og brugte dem til Uddeling af Fiskekort. Noget saadant tror jeg vilde være helt ved Siden af det Formaal, der her tilsigtes, og det vil sikkert ikke være gennemførligt; jeg kan ikke tænke mig, at Landbruget vil gaa med til noget saadant. Det, jeg har stillet Forslag om, angaar den Produktionsgren inden for Landbruget, der er ramt allerhaardst i den nuværende Situation.

Maa jeg endelig til Slut sige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), at som jeg gentagende har udtalt, er der angaaende disse specielle Forhold, Studetilskuddet og Kalveafgiften, ført Forhandling med Medlemmer af Landbrugsraadet, og jeg maa betragte det som et Resultat af disse Forhandlinger, at man gik med til, hvad der foreslaas paa de to nævnte Omraader. De andre Bestemmelser i Lovforslaget — det gentager jeg gerne her — har jeg derimod